

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr. 74 din 18.02.2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC NT SRL**,
cu sediul in ....., sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. xxx/xx.xx.2008

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr. xxx/xx.xx.2008, inregistrata sub nr. xxx/xx.xx.2008, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC NT SRL nr. xxx/xx.xx.2007.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr. xxxxx/xx.xx.2007 il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.2007.

De asemenea, societatea contesta si masurile dispuse prin dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.2007.

SC NT SRL contesta suma de S lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC NT SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat inspectia fiscala partiala la SC NT SRL, in vederea solutionarii decontului de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare nr. xxx/xx.xx.2007.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 organele fiscale au aprobat la rambursare TVA in suma de T lei si au respins la rambursare TVA in suma de S lei.

II. Prin contestatia formulata SC NT SRL solicita rambursarea taxei deductibile in suma de S1+2 lei din facturile de chirii, pe motiv ca prestatorul SC DR SRL a notificat optiunea de taxare a operatiunilor de inchiriere, prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 1 sub nr. xxx/24.11.2005, asa cum rezulta din fotocopia anexata la dosarul cauzei. In ceea ce priveste chiria facturata de SC PC SRL, petenta sustine ca are incheiat contractul de locatiune in data de 14.02.2002, prestatorul optand tacit pentru taxarea acestor operatiuni, iar prevederile pct. 38 alin. (6) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, modificate prin H.G. nr. 1.861/2006 trebuie interpretate in sensul ca persoanele impozabile care au optat tacit inainte de aderare nu mai au obligatia sa aplice regimul de taxare pentru o perioada de 5 ani, daca depun notificarea de renuntare prevazuta la pct. 38 alin. (7).

Referitor la TVA colectata in suma de S3 lei aferenta soldului de marfa in valoare de U lei, SC NT SRL sustine ca marfurile respective nu sunt degradate calitativ, ele exista, chiar daca punctul de lucru al societatii s-a desfiintat si pot fi valorificate in viitor intrucat nu sunt perisabile.

Cu privire la TVA in suma de S4 lei reprezentand taxa de rambursat in sold la data de 31.12.2001, contestatoarea sustine ca a avut TVA de plata in trim. I 2006, trim. IV 2006 si trim. I 2007, care a fost compensata din TVA de rambursat la 31.12.2001, iar acest fapt a intrerupt prescriptia, incepand o noua prescriptie, conform 16 lit. a) si art. 17 din Decretul nr. 167/1958.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile petentei, reglementările legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

SC NT SRL a solicitat rambursarea TVA in suma de T+S lei prin decontul de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare nr. xxxx/xx.xx.2007, solutionarea acestuia facand obiectul inspectiei fiscale partiale conform raportului nr. xxx/xx.xx.2007.

Perioada verificata: 01.01.2002 - 30.09.2007.

In baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007, organele fiscale aproband la rambursare TVA in suma de T lei si respingand la rambursare TVA in suma de S lei, compusa din:

- S1 lei TVA deductibila din facturile de chirii emise de SC DR SRL;
- S2 lei TVA deductibila din facturile de chirii emise de SC PC SRL;
- S3 lei TVA colectata aferenta marfurilor ramase in stoc, deteriorate;
- S4 lei TVA de rambursat din sold la 31.12.2001, pentru care a intervenit prescrierea.

3.1. Referitor la TVA deductibila in suma de S1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca petenta are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta inchirierii unui spatiu, in conditiile in care a facut dovada ca prestatorul a depus la organul fiscal notificarea privind optiunea de taxare a acestei operatiuni.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru TVA in suma de S1 lei, aferenta facturilor de chirie emise de SC DR SRL in perioada 05.12.2005-05.12.2006, intrucat societatea nu a putut face dovada ca prestatorul a notificat organelor fiscale optiunea de a taxa operatiunile de inchiriere.

In sustinerea contestatiei, petenta a prezentat copia notificarii inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector y sub nr. xxx/24.11.2005, din care rezulta ca SC DR SRL a optat pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, incepand cu data de 01.04.2004, pentru bunul imobil situat in str. ...., nr. ...., sector z, Bucuresti, Complex D, standuri.

Cu adresa inregistrata sub nr. xxx/xx.xx.2008 organele de inspectie fiscala au transmis copia contractului de inchiriere nr. xxx/xx.xx.2005 si actul additional din 31.01.2006, din care rezulta ca SC NT SRL a inchiriat de la SC DR SRL un stand din cadrul Complexului D, situat in str. ...., nr. ...., sector z, Bucuresti.

In drept, potrivit art. 141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pentru perioada 2005-2006:

"Art. 141. - (2) **Alte operatiuni scutite de taxa pe valoarea adaugata:**

(...)

k) arendarea, concesiunea si **inchirierea de bunuri imobile** (...)

(3) Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. k), in conditiile stabilite prin norme".

Conform pct. 42 si pct. 44 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"42. (1) Pentru operatiunile de leasing cu bunuri imobile nu se aplica scutirea de taxa pe valoarea adaugata prevazuta de art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal.

(2) In sensul art. 141 alin. (2) lit. k) pct. 3 din Codul fiscal, masinile si utilajele fixate in bunuri imobile sunt cele care pot fi detasate fara a fi deteriorate sau fara a antrena deteriorarea imobilelor insesi.

(3) Persoanele impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operatiune prevazuta la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Optiunea de aplicare a regimului de taxare se notifica organelor fiscale teritoriale pe formularul prevazut in anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice si se aplica de la data inscrisa in notificare. In situatia in care numai o parte dintr-un imobil este utilizata pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal si se opteaza pentru taxarea acestora, in notificarea transmisa organului fiscal se va inscrie in procente partea din imobil destinata acestor operatiuni.

44. Scutirile de taxa pe valoarea adaugata prevazute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu exceptia operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de optiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxa pe valoarea adaugata se aplica livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii realizate de orice persoana impozabila. Daca o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata a facturat in mod eronat cu taxa pe valoarea adaugata livrari de bunuri si/sau prestari de servicii scutite de taxa pe valoarea adaugata catre beneficiari care au sediul activitatii economice sau un sediu permanent ori, in lipsa acestuia, domiciliul sau resedinta obisnuita in Romania, este obligata sa storneze facturile emise. **Beneficiarii unor astfel de operatiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, aplicata in mod eronat pentru o operatiune scutita; acestia trebuie sa solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adaugata si emiterea unei noi facturi fara taxa pe valoarea adaugata**".

Totodata, in speta, sunt aplicabile si prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata potrivit carora:

"Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora".

Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, scutirile de TVA prevazute la art. 141 din Codul fiscal, inclusiv scutirea pentru operatiunile de inchiriere de bunuri imobile, sunt obligatorii pentru orice persoana impozabila care realizeaza astfel de operatiuni, iar beneficiarii nu au drept de deducere a TVA, aplicata in mod eronat de catre furnizori/prestatori pentru o operatiune pentru care legea prevede scutirea. Prin exceptie de la acest cadru general, operatiunile de inchiriere de bunuri imobile pot fi supuse regimului normal de taxare, cu conditia ca persoana impozabila care le realizeaza sa notifice organelor fiscale optiunea sa in acest sens, aplicarea TVA urmand sa se realizeze de la data inscrisa in notificare.

In cazul in speta se constata ca prestatorul SC DR SRL a notificat organelor fiscale optiunea sa de a taxa operatiunile de inchiriere a bunului imobil situat in str. ...., nr. ...., sector z (standuri in Complexul D) incepand cu data de 01.04.2004 si, ca atare, inchirierea unor spatii din acest imobil este o operatiune taxabila, prestatorul avand obligatia legala sa emita facturi cu aplicarea TVA corespunzatoare.

Rezulta ca SC NT SRL, in calitate de beneficiar al acestor operatiuni, avea dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata din facturile emise de SC DR SRL pentru inchirierea spatiului respectiv.

Faptul ca, la data realizarii inspectiei fiscale, societatea nu a putut face dovada ca prestatorul a notificat organelor fiscale taxarea operatiunilor de inchiriere nu conduce la pierderea dreptului de deducere a taxei, cata vreme contestatoarea are dreptul sa depuna probe noi in sustinerea cauzei, asa cum prevede art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Avand in vedere situatia mai sus prezentata urmeaza a se admite contestatia societatii pentru acest capat de cerere si a se anula, in parte, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 pentru suma de S1 lei reprezentand TVA respinsa la rambursare.

3.2. Referitor la TVA deductibila in suma de S2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca petenta are dreptul, incepand cu data de 1 ianuarie 2007, la deducerea TVA aferenta inchirierii unui spatiu pentru care prestatorul a optat tacit pentru taxare anterior acestei date, in conditiile in care nu a facut dovada ca prestatorul a depus la organul fiscal notificarea privind optiunea de taxare a acestei operatiuni.

In fapt, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru TVA in suma de S2 lei, aferenta facturilor de chirie emise de SC PC SRL in perioada 22.01.2007-06.08.2007, intrucat societatea nu a putut face dovada ca prestatorul a notificat organelor fiscale optiunea de a taxa operatiunile de inchiriere in termen de 90 de zile de la data aderarii.

In sustinerea contestatiei, SC NT SRL a prezentat copia contractului de inchiriere incheiat cu SC PC SRL, incheiat la data de 14.02.2002, pentru inchirierea unui spatiu situat in str. ...., nr. ...., sector y si copia facturii emisa cu TVA in data de 31.10.2007 de SC PPCS SRL (fosta SC PC SRL).

In drept, potrivit art. 141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare incepand cu data de 1 ianuarie 2007:

"Art. 141. - (2) **Urmatoarele operatiuni sunt, de asemenea, scutite de taxa:**

(...)

e) arendarea, concesiunea, **inchirierea** si leasingul **de bunuri imobile** (...)

(3) **Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. e) si f), in conditiile stabilite prin norme**".

Conform pct. 38 si pct. 40 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate si completate prin H.G. nr. 1.861/2006:

"38. (1) In sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal si fara sa contravina prevederilor art. 161 din Codul fiscal, **orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea oricareia din operatiunile scutite de taxa prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, in ceea ce priveste un bun imobil sau o parte a acestuia**, construit, achizitionat, transformat sau modernizat la sau dupa data aderarii, in conditiile prevazute la alin. (2)-(9). Pentru bunurile imobile sau parti ale acestora, construite, achizitionate, transformate sau modernizate inainte de data aderarii se aplica prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. In sensul prezentelor norme sunt luate in considerare operatiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil.

(3) **Optiunea prevazuta la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat in anexa 1 la prezentele norme metodologice si se va exercita de la data depunerii notificarii sau de la o alta data ulterioara inscrisa in notificare.** In situatia in

care optiunea se exercita numai pentru o parte din bunul imobil, aceasta parte din bunul imobil care se intentioneaza a fi utilizat pentru operatiuni taxabile, exprimata in procente, se va comunica in notificarea transmisa organului fiscal. Pentru bunurile imobile sau partile din bunurile imobile pentru care au fost incheiate contracte de leasing care sunt in derulare la data de 1 ianuarie 2007, notificarea se va depune in termen de 90 de zile de la data aderarii, in situatia in care proprietarul bunului doreste sa continue regimul de taxare pentru operatiunea de leasing cu bunuri imobile.

(6) **Persoanele impozabile care au optat tacit inainte de data aderarii pentru inchirierea, concesiunea sau arendarea de bunuri imobile trebuie sa depuna notificarea prevazuta in anexa nr. 1 la prezentele norme in termen de 90 de zile de la data aderarii.** Persoanele impozabile care au depus notificari pentru taxarea operatiunilor de inchiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, inainte de data aderarii, nu mai au obligatia sa aplice acest regim de taxare pe o perioada de 5 ani de la data inregistrata in notificare, daca depun notificarea pentru renuntarea la regimul de taxare prevazuta la alin. (7) si nu este necesara modificarea notificarii in sensul mentionarii suprafetei bunului imobil, in loc de procent din bunul imobil, conform mentiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabila va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea optiunii, prin formularul prezentat in anexa nr. 2 la prezentele norme. Aplicarea scutirii de taxa este permisa numai dupa depunerea notificarii cu privire la anularea optiunii.

40. Cu exceptia celor prevazute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operatiunile scutite prevazute de art. 141 din Codul fiscal. Institutiile publice sunt tratate ca persoane impozabile pentru activitatile scutite conform art. 141 din Codul fiscal. Scutirile se aplica livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii realizate de orice persoana impozabila. Daca o persoana impozabila a facturat in mod eronat cu taxa livrari de bunuri si sau prestari de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligata sa storneze facturile emise. **Beneficiarii unor astfel de operatiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate in mod eronat pentru o astfel de operatiune scutita. Acestia trebuie sa solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa si emiterea unei noi facturi fara taxa**".

Referitor la optiunea tacita pentru taxare, art. 22¹ alin. (4) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 598/2002, astfel cum a fost introdus prin H.G. nr. 348/2003 a prevazut ca "**persoanele impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, care au continuat dupa data de 1 martie 2003 regimul de taxare pentru contractele in derulare, se considera ca au optat tacit pentru regimul de taxare pentru operatiuni de natura celor prevazute la art. 9 alin. (2) lit. o) din lege**", respectiv pentru operatiunile de inchiriere de bunuri imobile, pentru care s-a introdus regimul de scutire potrivit art. V pct. 3 din O.G. nr. 36/2003 privind corelarea unor dispozitii din legislatia financiar-fiscala.

Rezulta ca, in cazul operatiunilor de inchiriere de bunuri imobile, legislatia fiscala in materie da dreptul prestatorilor sa opteze pentru taxarea acestora, cu conditia depunerii la organele fiscale a unei notificari in acest sens, in caz contrar operatiunile fiind scutite obligatoriu de TVA, cu consecinta nededucerii de catre beneficiari a taxei inregistrata eronat in facturile emise de prestatori.

De la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, obligatia depunerii notificarii a fost prevazuta si pentru prestatorii care, pana la aceasta data, au avut posibilitatea sa aplice regimul normal de taxare in mod tacit, fara depunerea vreunei notificari in acest sens, pe considerentul ca, la data 1 martie 2003, cand s-a introdus pentru prima data regimul de scutire pentru inchirierile de bunuri imobile, aveau contracte de inchiriere in derulare. Totodata, normele fiscale stabilesc si ca persoanele care au optat tacit pentru taxarea operatiunilor de inchiriere de bunuri imobile trebuie sa depuna notificarea in termen de 90 de zile de la data aderarii.

In cazul in speta, SC NT SRL avea un contract de inchiriere pentru spatiul situat in str. ...., nr. ...., sector y, incheiat la data de 14.02.2002 si pentru care prestatorul SC PC SRL a optat tacit pentru taxare dupa data de 1 martie 2003. Organele de inspectie fiscala nu au acordat petentei drept de deducere a TVA din facturile emise de acest prestator ulterior datei de 1 ianuarie 2007, pe motiv ca nu exista dovada notificarii depusa in termenul de 90 de zile de la data aderarii.

Prin contestatia formulata SC NT SRL sustine ca depunerea notificarii de catre persoanele care au optat tacit pentru taxare inainte de data aderarii era obligatorie numai in situatia in care aceste persoane nu mai doreau sa aplice regimul de taxare pe o perioada de 5 ani si, avand in vedere ca SC PC SRL a facturat si in 2007 operatiunea de inchiriere cu TVA, se deduce faptul ca aceasta societate nu a depus notificarea pentru renuntarea la regimul de taxare.

Aceasta sustinere a contestatoarei este vadit neintemeiata, cata vreme teza I de la pct. 38 alin. (6) din Normele metodologice prevede in mod expres obligatia depunerii notificarii si pentru persoanele care anterior datei de 1 ianuarie 2007 au avut posibilitatea sa aplice tacit, fara notificare, regimul normal de taxare, obligatie ce trebuia indeplinita in termen de 90 de zile de la data aderarii.

Teza a II-a de la pct. 38 alin. (6) din Normele metodologice referitoare la posibilitatea renuntarii aplicarii regimului de taxare vizeaza numai "persoanele impozabile **care au depus notificari** pentru taxarea operatiunilor de inchiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, **inainte de data aderarii**", *respectiv acele persoane impozabile care nu aveau contracte de inchiriere in derulare la data de 1 martie 2003 si care, pentru a putea aplica regimul de taxare, erau obligate in mod expres sa depuna notificari pentru exprimarea optiunii in perioada 1 martie 2003 -31 decembrie 2006.*

Cum contractul de inchiriere pentru spatiul din str. ...., nr. .... era in derulare la data de 1 martie 2003, prestatorul SC PC SRL a avut posibilitatea, pana la data aderarii, sa aplice regimul de taxare pentru operatiunea de inchiriere, in mod tacit, fara notificare. Dupa data de 1 ianuarie 2007, aplicarea regimului de taxare pentru inchirierile de imobile nu mai este posibila fara depunerea notificarii, in toate cazurile, inclusiv pentru persoanele care anterior optasera tacit, Normele stipuland in mod expres ca si aceste persoane "**trebuie**" sa depuna notificarea in termen de 90 de zile de la aderare.

Deoarece SC NT SRL **nu a facut dovada ca prestatorul SC PPCS SRL (fosta SC PC SRL) a depus notificarea privind optiunea de taxare** pentru inchirierea spatiului din str. ...., nr. ...., **aceasta nu poate beneficia de dreptul de deducere a TVA pentru chiria facturata incepand cu data de 1 ianuarie 2007** si trebuie sa solicite prestatorului stornarea facturii cu taxa si emiterea unei noi facturi fara taxa.

In consecinta, avand in vedere cele mai sus-mentionate, contestatia SC NT SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru capatul de cerere privind TVA in suma de S2 lei.

3.3. Referitor la TVA colectata in suma de S3 lei

Cauza supusa solutionarii este daca stocul de marfa, ramas in sold la inchiderea punctului de lucru prin care se desfasura activitatea de comercializare a societatii, constituie livrare de bunuri in sensul taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care din instrumentarea controlului nu rezulta elementele care au format convingerea organelor de inspectie fiscala ca marfurile respective sunt degradate calitativ si nu mai pot fi valorificate.

In fapt, organele de inspectie fiscala au colectat TVA in suma de S3 lei aferenta soldului contului 371 "Marfuri" in valoare de U lei, asa cum rezulta din balanta de verificare intocmita de societate la data de 30.09.2007.

In raportul de inspectie fiscala este mentionat faptul ca punctul de lucru unde se desfasura activitatea de comert a societatii nu mai functioneaza incepand cu anul 2007 si, intrucat nu au fost respectate prevederile art. 128 alin. (8) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a procedat la colectarea taxei, nefiind indeplinite conditiile pentru a constata degradarea calitativa a bunurilor.

Totodata, s-a intocmit dispozitia de masuri nr. xxx/xx.xx.2007 prin care s-a dispus societatii inregistrarea in contabilitate, pe venituri, a sumei de U lei, impotriva careia SC NT SRL a formulat contestatie, solutionata de Administratia Finantelor Publice sector x prin decizia nr. XX/2008, asa cum rezulta din referatul cu propuneri de solutionare a cauzei nr. xxxxx/xx.xx.2008.

In drept, potrivit art. 128 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare incepand cu data de 1 ianuarie 2007:

"Art. 128. - (8) **Nu constituie livrare de bunuri**, in sensul alin. (1):

(...)

b) **bunurile de natura stocurilor degradate calitativ**, care nu mai pot fi valorificate, precum si activele corporale fixe casate, **in conditiile stabilite prin norme (...)**".

Conform pct. 6 alin. (9) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum au fost modificate si completate prin H.G. nr. 1.861/2006:

" 6. - (9) In sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se considera livrare de bunuri cu plata bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, daca sunt indeplinite in mod cumulativ urmatoarele conditii:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada ca s-au distrus bunurile si nu mai intra in circuitul economic".

Rezulta ca nu sunt considerate livrare de bunuri cu plata, supusa taxei pe valoarea adaugata, stocurile degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, daca sunt indeplinite cumulativ conditiile stabilite prin Normele de aplicare a Codului fiscal.

In cazul in speta organele de inspectie fiscala au considerat bunurile existente in soldul contului de marfuri ca fiind bunuri degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, pe considerentul ca punctul de lucru al societatii, prin care se desfasura activitatea de comercializare, nu mai functioneaza incepand cu anul 2007, in timp ce contestatoarele sustine ca aceste bunuri exista, nu sunt degradate calitativ si urmeaza a fi valorificate in viitor, fara sa aduca insa niciun document care sa probeze aceste sustineri.

Conform art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane** privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...)**".

De asemenea, conform art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat "**organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate**

circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz", iar potrivit art. 65 alin. (2) "organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii".

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstanțele fiecărui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

In raportul de inspectie fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 organele fiscale s-au rezumat sa constate ca punctul de lucru al societatii, prin care s-a desfasurat activitatea de comercializare, nu mai functioneaza incepand cu anul 2007, fara sa aiba nicio constatare proprie cu privire la existenta sau inexistenta in gestiunea societatii a marfurilor ramase in stoc la inchiderea punctului de lucru si, cu atat mai putin, la imposibilitatea valorificarii stocului de marfa pe motiv de degradare calitativa.

Prin urmare, in lipsa unor constatari concrete cu privire la situatia stocului de marfa existent in soldul contului 371 "Marfuri" la data de 30.09.2007 nu se poate aprecia daca in speta este vorba de stocuri degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate si, in consecinta, supuse taxei pe valoarea adaugata.

Avand in vedere cele retinute, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative citate se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca "*prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare*".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.7 si 12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

"12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii".

Pe cale de consecinta, urmeaza a se desfiinta decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **S3 lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin constatari concrete asupra existentei stocului de marfa si analiza si evaluarea corespunzatoare, din punct de vedere fiscal, a informatiilor astfel rezultate.

3.3. Referitor la TVA de rambursat in suma de S4 lei

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au procedat corect la neacordarea dreptului de rambursare a TVA existenta in sold la data de 31 decembrie 2001 pe motiv de prescriere, in conditiile in care acestea nu au analizat momentul in care a luat nastere dreptul la compensarea sau rambursarea taxei pe baza deconturilor depuse de contribuabil, nu au calculat termenele de prescriptie pe baza prevederilor legale existente in momentul in care au inceput sa curga si nu au stabilit daca, in urma acceptarii compensarii efectuate de contribuabil cu taxa de plata din perioada 2006-2007, aceasta compensare s-a

realizat înainte de împlinirea vreunui termen de prescripție și a avut efect întreruptiv asupra prescripției.

In fapt, SC NT SRL a depus în data 24.10.2007 decontul de TVA cu sumă negativă cu opțiune de rambursare nr. ...., prin care a solicitat rambursarea TVA în sumă de T+S lei.

În urma inspecției fiscale s-a respins la rambursare suma de S lei, din care S4 lei reprezintă taxa rambursată din soldul existent la data de 31.12.2001 în sumă de S5 lei și pentru care organele de inspecție fiscală au constatat prescrierea dreptului de rambursare.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a avut TVA de plată doar în deconturile aferente trimestrului I 2006 (S6 lei), trimestrului IV 2006 (S7 lei) și trimestrului I 2007 (S8 lei).

SC NT SRL susține că obligațiile de plată din trimestrele I și IV 2006, respectiv trimestrul I 2007 au fost stinse, prin decont, din TVA de rambursat existentă în sold la data de 31.12.2001, ceea ce constituie un motiv pentru întreruperea prescripției și curgerea unui nou termen de prescripție.

In drept, potrivit art. 92 alin. (1) și art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 92. - (1) **Termenele** prevăzute la art. 91 se **întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.**

Art. 231. - **Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă**”.

În ceea ce privește dreptul comun în materia prescripției, conform art. 16 lit. a) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, **termenele de prescripție se întrerup “prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția”**, iar potrivit art. 17 alin. (2) **“după întrerupere începe să curgă o nouă prescripție”**.

Totodată, art. 21 și art. 22 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2003:

“Art. 21. - **Dreptul organelor de control fiscal** sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale **de a stabili diferențe** de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, **se prescrie după cum urmează:**

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege.

Art. 22. - **Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:**

a) **în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;**

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control .“

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, rezulta că dreptul organelor fiscale de a stabili impozit pe venit se prescrie în termen de 5 ani **de la data depunerii de către contribuabil, a declarației pentru perioada respectivă.**

Astfel, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale este reglementată de art.21 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia dreptul organului fiscal de a stabili diferențe de impozite se prescrie în termen de 5 ani de la data depunerii de către contribuabil a declarației pentru perioada respectivă, respectiv a decontului de taxa pe valoarea adăugată.

În speța sunt aplicabile și prevederile art. 90 și art. 91 din O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum a fost modificată prin O.G. nr.53/1997, care precizează:

"Art. 90. - *Rambursarea sumelor provenind din taxa pe valoarea adăugată și restituirea sumelor provenind din accize se fac **conform prevederilor legale aplicabile în materie** (...).*"

"Art. 91. - *Dreptul de a cere compensarea sau restituirea sumelor privind obligațiile bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere dreptul la compensare sau la restituire.*"

Astfel, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, legea aplicabilă în materie pentru perioada în discuție este O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare și Normele de aplicare a acesteia, aprobate prin H.G. nr. 401/2000, care stipulează:

O.U.G. nr.17/2000:

"Art. 21. - Dreptul de deducere **se exercită lunar** prin reținerea din suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor livrate și/sau serviciilor prestate a taxei aferente intrărilor".

"Art. 22. - **In cazul în care taxa aferentă intrărilor este mai mare decât taxa aferentă ieșirilor diferența se regularizează prin:**

a) **compensarea efectuată de contribuabil în limita taxei de plată rezultate din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, după caz;**

b) compensarea efectuată de organele fiscale în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de către contribuabil, după cum urmează (...)

c) rambursarea efectuată de organele fiscale".

"Art. 23. - **Rambursarea diferenței de taxa, ramasa după compensarea realizată conform art. 22**, se efectuează în termen de 30 de zile de la **data depunerii cererii de rambursare**, pe baza documentației stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice și a verificărilor efectuate de organele fiscale teritoriale.

Rambursarea taxei pe valoarea adăugată se efectuează lunar (...).

Norme:

"10.19. **Compensarea diferenței de taxa, prevăzută la art. 22 lit. a) din ordonanța de urgență, se efectuează de către contribuabil la întocmirea decontului de taxa pe valoarea adăugată, fără avizul organului fiscal**".

"10.20. Compensarea diferenței de taxa, prevăzută la art. 22 lit. b) din ordonanța de urgență, ramasa după aplicarea prevederilor pct. 10.19, se efectuează de organele fiscale

teritoriale in termen de 30 de zile de la depunerea cererii de compensare, in situatia in care din decontul aferent lunii precedente rezulta suma de rambursat.

Contribuabilii platitori de taxa pe valoarea adaugata care solicita compensarea *trebuie sa depuna la organul fiscal teritorial cererea de compensare*, conform modelului prezentat in anexa la prezentele norme, precum si decontul de taxa pe valoarea adaugata din care rezulta suma de rambursat (...)"

"10.23. Rambursarea taxei pe valoarea adaugata se va efectua tinandu-se seama si de prevederile Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr. 108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare".

De asemenea, potrivit dispozitiilor din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pana la data de 31 decembrie 2006:

" Art. 149. - (1) **Dupa determinarea taxei de plata sau a sumei negative a taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile din perioada fiscala de raportare, persoanele impozabile trebuie sa efectueze regularizarile prevazute de prezentul articol prin decontul de taxa pe valoarea adaugata.**

(2) Se determina suma negativa a taxei pe valoarea adaugata cumulata, prin adaugarea la suma negativa a taxei pe valoarea adaugata, rezultata in perioada fiscala de raportare, a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata reportat din decontul perioadei fiscale precedente, daca nu a fost solicitat a fi rambursat.

(3) **Se determina taxa pe valoarea adaugata de plata cumulata, in perioada fiscala de raportare**, prin adaugarea la taxa pe valoarea adaugata de plata din perioada fiscala de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat pana la data depunerii decontului de taxa pe valoarea adaugata din soldul taxei pe valoarea adaugata de plata al perioadei fiscale anterioare.

(4) Prin decontul de taxa pe valoarea adaugata, persoanele impozabile trebuie sa determine diferentele dintre sumele prevazute la alin. (2) si (3), care reprezinta regularizarile de taxa si stabilirea soldului taxei pe valoarea adaugata de plata sau a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata. **Daca taxa pe valoarea adaugata de plata cumulata este mai mare decat suma negativa a taxei pe valoarea adaugata cumulata, rezulta un sold de taxa pe valoarea adaugata de plata in perioada fiscala de raportare.** Daca suma negativa a taxei pe valoarea adaugata cumulata este mai mare decat taxa pe valoarea adaugata de plata cumulata, rezulta un sold al sumei negative a taxei pe valoarea adaugata, in perioada fiscala de raportare ".

" Art. 156. - (2) Persoanele inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata trebuie sa intocmeasca si sa depuna la organul fiscal competent, pentru fiecare perioada fiscala, pana la data de **25 a lunii urmatoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxa pe valoarea adaugata (...)**".

"Art. 157. - (1) Persoanele obligate la plata taxei **trebuie sa achite taxa pe valoarea adaugata datorata**, stabilita prin decontul intocmit pentru fiecare perioada fiscala sau prin decontul special, **pana la data la care au obligatia depunerii acestora (...)**".

Reglementari similare in continut sunt in vigoare si de la data de 1 ianuarie 2007, potrivit art. 147³, art. 156² si art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificata si completata prin Legea nr. 343/2006.

Fata de cadrul legal mai sus precizat, se retine ca normele fiscale in materie de TVA au prevazut proceduri specifice de plata, compensare, regularizare si rambursare a taxei pe relatia contribuabil - stat reprezentat de Ministerul Economiei si Finantelor prin A.N.A.F si organele fiscale subordonate, care s-au modificat de-a lungul perioadei, cu consecinte deosebite si in ceea ce priveste prescriptia dreptului contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea taxei, respectiv a organelor fiscale de a stabili diferente de taxa de plata la buget.

Specific compensarii si rambursarii (restituirii) in materie de TVA este faptul ca regularizarea acesteia se poate face, *fie de catre contribuabili prin compensarea efectuata prin decontul de taxa pe valoarea adaugata cu taxa de plata rezultata din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor urmatoare, fara avizul organului fiscal*, fie de catre organele fiscale, prin

compensare din oficiu sau prin solicitarea adresata in scris, fie prin rambursarea efectuata de catre organele fiscale.

Astfel, avand in vedere ca TVA ce face obiectul contestatiei se refera la perioada de pana la data de 31.12.2001, **dreptul de a cere compensarea sau rambursarea (restituirea) TVA** se prescrie in termen de 5 ani de la data incheierii anului financiar in care **a luat nastere dreptul** la compensare sau la restituire (art. 231 din O.G. nr. 92/2003, republicata, coroborat cu art. 91 din O.G. nr. 11/1996, modificata prin O.G. nr. 57/1997).

Fiind un drept ce lua nastere lunar, pe baza de regularizarilor din decont (art. 21 din O.U.G. nr. 17/2000), vom avea atatea termene de prescriptie cate deconturi lunare de TVA, din care sa rezulte o taxa aferenta intrarilor mai mare decat cea aferenta iesirilor, exista si, prin urmare, pentru un an fiscal, exista posibilitatea a 12 termene de prescriptie diferite, chiar daca ele se calculeaza prin raportare la acelasi exercitiu financiar in care s-au nascut drepturile pentru care se calculeaza prescriptia.

In cazul in speta organele de inspectie fiscala au considerat diferenta de TVA ramasa in sold de rambursat la data de 31.12.2001, necompensata/nerambursata la data depunerii solicitarii de rambursare prin decontul nr. xxxx/24.10.2007, ca fiind prescisa in temeiul art. 135 din O.G. nr. 92/2003, republicata, fara respectarea prevederilor art. 231 din acelasi act normativ care stipuleaza expres ca termenele in curs (inclusiv termenele de prescriptie) se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga si fara sa analizeze componenta soldului taxei de rambursat. De asemenea, organele de inspectie fiscala *nu au facut nicio precizare cu privire la decontul de TVA aferent lunii decembrie 2001*, cu termen de depunere la data de 25 ianuarie 2002, respectiv daca din acest decont rezulta o taxa lunara de rambursat, pentru care dreptul de a cere compensarea sau rambursarea lua nastere in anul 2002.

Mai mult, in conditiile in care TVA de plata aferenta trim. I 2006, trim. IV 2006 si trim. I 2007 a fost acceptata a fi compensata din soldul TVA ramasa de rambursat la data de 31.12.2001 (S5 lei - S6+7+8 lei = S4 lei respinsa pe motiv de prescriere), organele de inspectie fiscala au recunoscut dreptul contribuabilului la compensarea/rambursarea unei parti din soldul taxei la data 31.12.2001, fara sa stabileasca din care decont de TVA provine suma compensata, care era termenul de prescriere pentru suma din decontul respectiv ce a fost acceptata la compensare si daca aceasta compensare s-a realizat inainte de implinirea vreunui termen de prescriptie sau dupa acest termen.

Totodata, in situatia in care compensarea TVA de rambursat cu TVA de plata s-a realizat dupa implinirea vreunui termen de prescriptie, aceasta compensare realizata ulterior implinirii termenului de prescriptie nu mai poate produce efecte asupra intreruperii cursului prescriptiei deoarece numai un termen in curs (neimplinit) poate fi intrerupt.

Fata de aspectele prezentate si pe baza dispozitiilor legale referitoare la inspectia fiscala precizate la pct. 3.3 din prezenta decizie, se retine ca Administratia Finantelor Publice Sector x a procedat la neacordarea dreptului de rambursare a TVA in suma de S4 lei pe motiv de prescriere, fara analizarea si evaluarea tuturor informatiilor fiscale relevante pentru impunere, in vederea determinarii corecte a situatiei fiscale a contribuabilei.

Drept pentru care urmeaza a se aplica dispozitiile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv desfiintarea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **S4 lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin constatari concrete asupra componentei soldului TVA de rambursat la data de 31.12.2001 si a modului in care a fost compensata taxa de rambursat cu taxa de plata din

perioada urmatoare si evaluarea corespunzatoare, din punct de vedere al prescriptiei in materie fiscala, a informatiilor astfel rezultate.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 128 alin. (8) lit. b), art. 141 alin. (2) lit. e) [fosta k)] si alin. (3), art. 147³ [fost 149], art. 156² [fost 156] si art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 6 alin. (9), pct. 38 [fost 42] alin. (1) si (3), pct. 38 alin. (6) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 22¹ alin. (4) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 598/2002, astfel cum a fost introdus prin H.G. nr. 348/2003, art. 21, art. 22 si art. 23 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, pct. 10.19, pct. 10.20 si pct. 10.23 din Normele aprobate prin H.G. nr. 401/2000, art. 16 lit. a) si art. 17 alin. (2) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, art. 21 si art. 22 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 90 si art. 91 din O.G. nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, astfel cum a fost modificata prin O.G. nr.53/1997, art. 7 alin. (2), art. 65 alin. (2), art. 92 alin. (1), art. 94 alin. (2), art. 213 alin. (4), art. 216 alin. (1)-(3) si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE:

1. Admite contestatia SC NT SRL si anuleaza in parte decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **S1** lei.

2. Respinge ca neintemeiata contestatia SC NT SRL formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007 pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **S2** lei.

3. Desfiinteaza decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/xx.xx.2007, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x pentru TVA respinsa la rambursare in suma de **S3+4** lei, urmand a se efectua o noua verificare prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru acelasi impozit si care va avea in vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.